

Bedrageri, eller andre svigagtige Handlinger, der ligeledes af samme Grunde udelukkes, og jeg skal endvidere nævne: Brug af urigtigt Maal og Vægt, hvor, sjøndt det dog i og for sig maa erkjendes for en mindre Forseelse, Straffen dog kan blive indtil to Maaneders Fængsel. Det er Exempler, der for Diebliffet ere mig nærværende. Da de paagjældende Bemærkninger først ere fremsatte idag, har der ikke for mig været Leilighed til at gaae dybere ind derpaa, men jeg tror dog, at de Herrer maae erkjende, at det vilde være galt, naar man paa denne Maade har henviist til den offentlige Politiret indtil videre Fastsættelse af Straf for Forbrydelse, som ere omtalte i den almindelige borgerlige Straffelov, da at ville berøve Vedkommende Afgang til at faae Dommen prøvet ved høiere Ret. Det, at den Paagjældende er bleven betegnet som den, der har gjort sig skyldig i en Handling, der maa betragtes som en vis Art af Tyveri, en vis Art af Bedrageri eller en vis Art af urigtig Omgang med Maal og Vægt, er Noget, som, uagtet Straffen er noget mindre, dog kaster, ikke blot i det almindelige Dømmeme, men ogsaa i andre Retninger, en saadan Skygge paa ham, at det er af Bigtighed, at vi ikke nu, førend der er foregaaet en heel Omordning af Retspleien, berøve ham den Afgang til Appel, som han vilde have, saafremt Handlingen gaaer ind under de haardere Straffebestemmelser, som vi nu have. Endnu kun dette ene Punkt. Der blev fremhævet fra forskjellige Sider Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Løsgænger. Som jeg sagde iforgaars, erkjender jeg fuldkomment, at det er urigtigt, at Betlere og Løsgængere idelig skulle kunne bringe deres Sager ind for Høiesteret, men idetmindste staaer det klart for mig, at, selv om der kan voldes Ulemper ved, at Løsgængere og Betlere kunne faae deres Sager ind for Høiesteret, hvor der ingen Grund er dertil, saa er det dog af meget større Betydning, at ingen Borger mister Afgangen til i den Tid, der er tilbage, indtil vi faae en Omordning af Retspleien, at faae Appel i de Sager, jeg har draget frem, hvor det for Enkelte kan have en overordentlig stor Betydning.

J. Jørgensen: Ja, jeg maa beklage, at den ærede Ordfører for Forslaget under Nr. 3 til § 3 ikke er tilstede, samt det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgfreds (Alberti), som i Forening med os to andre Medlemmer have stillet dette Forslag under Nr. 3; men for at det ikke skal siges, at den, der tier, samtykker, kan jeg ikke undlade at sige et Par Ord navnlig ligeoverfor de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Nimestad) og det ærede Medlem for Odense (Koch) og den høitærede Minister. Jeg føler mig ikke overbevist om, at de af dem anførte Grunde have været saa vigtige eller afgjørende, at vi derfor skulle undlade at vedtage Forslaget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det oprindeligt stillede Forslag lød saaledes: „I Bedtægten kan ikke optages nogen Bestemmelse, mod hvis Optagelse Communalbestyrelsen har erklæret sig“, men saa var det ved Ministerens stærke Modstand, at vi for at komme til Enighed søgte at lempe os saa meget som muligt efter ham — og saa var det, Ministeren gik ind paa Forslaget, som er stillet under Nr. 4. Det var Stillingen i Udvalget, men uden at det blev omtalt, eller taget nogen Bestemmelse om, hvorvidt Udvalget kunde finde sig tilfreds dermed eller ei. Fleertallet blev saa enigt om at stille Forslaget under Nr. 3, at der i Bedtægten ikke maa optages nogen Bestemmelse vedkommende det i § 2 under a. og b. Omhandlede, der kan medføre Udgift for Communerens Kasse, naar Communalbestyrelsen erklærer sig derimod. Nu er der opstillet endeel Vanskeligheder derved, som om det skulde kunne forhindre, at der slet ingen Politivedtægt blev vedtagen, men jeg synes, at de selv have afvæbnet denne Indsigelse ved at sige, at de troede, at det Hele ikke havde nogen stor praktisk Betydning, da det sjældent vil blive Tilfældet, at Communalbestyrelsen ikke kunde blive enigt med Ministeren; saa at jeg synes, at, naar man har ferudsat det, skulde man ikke være imod det stillede Forslag; det er jo kun stillet for at forhindre, at man ikke paabyrder Kommunen altfor store Udgifter. Man kan jo ikke nægte, at Politimesteren undertiden har en vis Lyst til at faae Gæd og Andet indført,